

Elkartasuna elkarrekin

**RUBEN SÁNCHEZ
BAKAIKOA
IRAKASLEA**

Atsekabez ikusi dut Palestinarekiko euskal elkartasuna bitan zatituta –eta ez dut sartu nahi izan Twitter sarean ere, nire tripen hobe beharrez, birtxioren bat, kitto-. Uste dut Palestinarekiko arduraz jokatzeari dela zatiketa hori ez areagotzea.

Batzuk Donostian zein Bilbon egongo ziren, eta gehienak, nik uste, batean ala bestean, baina bietara joateko moduan. Nago manifestarien artean sentimendu orokor nagusi bat zegoela bi deialdietan ere: Palestina babestu nahiko genuke, ez gara ekidistanteak, ez ditugu ikusten "bi alde gerran".

Izan ere, Israelgo Estatua Palestinaren desagertzean oinarritzen da, sionismoaren teoriatik bertatik –"jenderik gabeko lur bat, lurrik gabeko jendearentzat"-. Estatu genozida da, hamarkadaz hamarkadako Palestinako mapa ikusi edo hildako eta errefuxiatuen datuei erreparatzea nahikoa da, jakin nahi duenak jakin dezan. Palestinarrek bere desagertzearen kontrako erresistentzia egiten dute, eta noizean behin, Gazan, Zisjordanian, 1948ko lurraldeetan, errefuxiatu kanpalekuetan eta munduko edozein bazterretan oihu egiten dute edo odolusten dira, desagertze hori entzun dezagun.

Ezin gara ekidistanteak izan, gainera, Israelek genozidio hori ipar-mendebal-

deko estatuen laguntzaz egiten duelako: "gure" estatuak eurak ere ez dira ekidistanteak.

Bitartean, irudiak ikusten ditugu he-dabideetan, eta kalera ateratzen gara. Zaila egiten zaigu herrien arteko elkartasuna hezurmamitzea: palestinatar bantara atera, sare sozialetako profilean keinu bat, manifa batera joan, informatu, sentsibilizatu... Ematen du ezer ez dela nahikoa. Etsigarria ere bada.

Alabaina, 2005ean, Palestinako 170 elkartek, errefuxiatu sarek, emakume erakundek eta sindikatuk Israelen kontrako Boikot, Desinbertsio eta Zigor kanpaina (BDZ/BDS) abiarazi zuten, arlo politiko, ekonomiko, kultural eta akademikoan Israel modu errealean batean presionatu dezagun oinarritzeko hiru eskubideren izenean: errefuxiatuen etxera itzultzeko eskubidea, 1948ko lurralde-tako palestinarren apartheid eta palestinatar lurren okupazioa amaitzea.

Munduan kanpaina horrek bide opa-roa egin du unibertsitate, musika zein kirol mundu, udalerrri, sindikatu eta abarren aldetik, eta Euskal Herrian ere emaitza onak eta adostasun handiak lortu ditu. Palestinako gizarte zibilak deitu zuen eta tresna eraginkorra eman ziguten egunerokotasunean palestinatar herriarekiko elkartasuna elkarrekin jor-ratu dezagun. ●

Irati

**ITXARO BORDA
IDAZLEA**

Goizko berria. Zuberoako Herri Elkargoak kudeatzen duen Irati gaineko eski-estazioa behin betiko zerratzea erabaki du, elur eskasean izanen direlako aurten ere. Oroitzen naiz duela hogeita bat urte, *Pyrénées Magazine* aldizkariko zenbaki berezi batean, "mantalet" zuri gabeziaren perspektiba hori 2050erako iragartzen zutela. Orduko jada, etorkizunaren irudikapena izugarria zen. Ikusten dugu aldaketa klimatikoak bi hamarkadaren abantzia daukala. Eta ez da hain seinale ona.

Oôko glaziarrak azken ikara eman du uda honetan, Lushoneko gainalde haietan.

Anetokoa ere, egunetik egunera, urtzen ari dela kontatzen digute bertatik dabil-tzan menditar adiskideek. Pirinio kate horren epiketasanaren gainbehera sentitzen dugu kazetak irekitzen ditugunean, dolore mutua bat, gure etxeko adinekorrik zaharrena hilko balitz bezala. Paisaiak dira desagertzen, ekonomiak, jakintzak, kulturak, gobernu guztiek sustengatzen dituzten munduko lauzpabost miliardunen bekaiz-goaren izenean. Badakit egoera sinplifikatze joera handiegia dudala.

Galdera bat oraino: basoilarrak kantatzen segituko du elurrik gabeko Irati-ko basoan? ●